

غزل شماره ۱۹۴

سَمَن بویان غبارِ غم چو بپوشند، بشانند
پری رویان قرار از دل چو بستیند، بشانند

به قمرکِ جفا دل ما چو بر بندند، بر بندند
ز زلفِ عنبرین جان ما چو بکشایند، بشانند

به عمری یک نفس با ما چو بپوشند، بر خیزند
نهالِ شوق در خاطر چو بر خیزند، بشانند

سرشکِ کوشه کیران را چو دریابند، دریابند
رخِ مهر از سحر خیزان نگر دانند، اگر دانند

ز چشمِ لعلِ رمانی چو می خندند، می بارند
ز رویم رازِ پنهانی چو می پسندند، می خوانند

دوایِ دردِ عاشق را کسی که سهل پذیرد
ز فکرِ آمان که در تدبیر درمانند، درمانند

چو منصور از مراد آمان که بردارند، بردارند
بدین درگاه حافظ را چو می خوانند، می رانند

در این حضرت چو مشتاقان نیاز آرند، ناز آرند
که با این درد اگر در بند درماند، درماند

تفسیر فال

با یک اتفاق کوچک، به سادگی ممکن است از پا در بیفتی و احساس کنی که دیگر کار تو تمام شده است. در چنین شرایطی، تمام تلاش‌ها و پروژه‌های ناتمام تو همچون سایه‌ای سنگین بر دوشات باقی می‌ماند و این حس ناامیدی می‌تواند توانایی‌ها و پتانسیل‌های تو را تحت تأثیر قرار دهد. خودت به خوبی می‌دانی که اگر اراده کنی، همیشه بهترین فرصت

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)